

Nr 78.

Av herr **Åkerlund**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående skattefrihet i visst fall för inkomst, förvärvad av gift kvinna.

Det klagas med rätta över den tilltagande obenägenheten för annat kroppsarbete än det allra nödvändigaste i hemmen bland de gifta kvinnorna, åtminstone å större delen av vår landsbygd, och visst är, att den handaslöjd o. d., vilken förut i hög grad bidrog till familjernas utkomst, så gott som upphört i vidsträckta bygder, och att handelsbodarnas underhålligaste varor oftast få ersätta de i allmänhet goda produkter dessa arbeten tillförene frambragte. Likaså förspörjes från alla håll med huru stor svårighet det numera är förknippat att erhålla biträde för mjölkning och rotfruktsodling m. m. Klart är, att de arbetarehustrur, vilka äga stor familj, mången gång hava fullt upp att göra inom den, men det är förvisso ej i främsta rummet dessa hustrur, som hålla sig undan, då de anmodas om biträde, utan fast mera de, vilka hava få eller inga barn och därför varit i tillfälle att flitigt »hälsa på». Emellertid håller jag före, att man skulle göra ett gagneligt verk, därest man sökte uppmuntra de hustrur, vilka utan nämnvärd olägenhet kunna lämna hemmet under flera timmar åt gången, att genom arbetsförtjänst främja hemmets välfärd, i stället för att som nu lägga en med rätta förhatlig beskattning å de för såväl statens som kommunens inkomster rent av försvinnande belopp, som en flitig och mån arbetarehustru kan knoga samman. Att bland de bättre situerade klasserna mannens och hustruns inkomster taxeras tillsammans är ju rätt och billigt, likaså då det är fråga om inkomst av kapital, men jag har svårt att fatta visdomen däri, att beskattningen skall höjas för en arbetare, som lyckats erhålla en

pigg och arbetsam och om huset mån hustru, för såvitt inkomsterna för familjen ej stiga till betydande belopp.

Visserligen bör en bra hustru vara en skatt, synnerligen i arbetarehemmet, men icke bör man väl betala skatt för *den* gudsgåvan, för såvitt inkomsterna ej äro så stora, att de måste härröra från annat än kroppsarbete, vilket, om det än numera någorlunda »föder sin man», dock sällan rimligen kan lämna något överskott.

Jag får på grund av ovan anförda hemställa,

att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta uppgöra och förelägga Riksdagen förslag till sådan ändring i våra skattelagar, att inkomst, som genom arbete förvärfvas av gift kvinna, skall vara skattefri, för såvitt densamma ej överstiger 300 kronor pr år, samt mannens och hustruns sammanlagda årsinkomster ej överstiga 1,200 kronor.

Stockholm den 21 januari 1913.

E. Åkerlund.
